

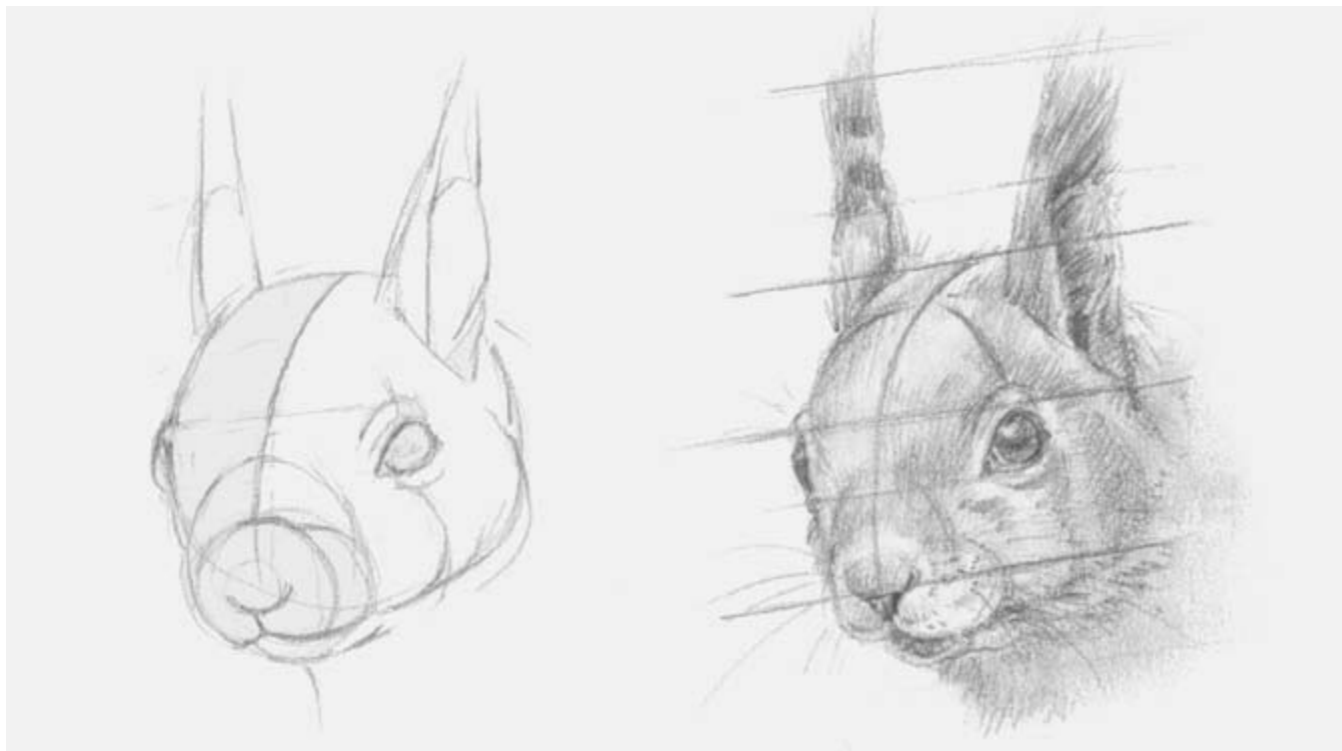
Geheel in de sfeer van de herfst maakt Marjolein Kruijt een schilderij van een eekhoorn tussen gele bladeren. Stap voor stap laat ze zien hoe je dit beweeglijke diertje op doek kunt vastleggen.

Eekhoorn in herfstkleuren

In het najaar is het volop genieten van het schouwspel aan kleuren. Bossen lijken van goud en de zon lijkt daardoor nog mooier te schijnen. In dit werkstuk wil ik een combinatie maken van een

eekhoorn en de prachtige gele herfstbladeren. Om de compositie spannender te maken dan het geijkte plaatje van een eekhoorn die zich tegoed doet aan een beukenootje, kies ik voor

iets meer actie. Een alerte houding: de eekhoorn zit in de boom, zijn staart zwiept heen en weer, het is alsof hij elk ogenblik wil wegspringen. Het vangen van dit moment is het uitgangspunt.

Eerst maak ik wat studies van de kop. In de lineaire tekening benadruk ik de geometrische vormen. De oren zijn te vereenvoudigen tot driehoeken, de rest tot

ovalen. De andere studie toont de rondingen aan de hand van schaduwen. Let op de richtingen: de lijn ter hoogte van de ogen is parallel aan die ter hoogte

van de neus en oren! Als de algehele verhoudingen niet kloppen, lijkt een eekhoorn al snel op een haas of prairiehond.

STAP 1

Aangezien ik niet direct vanaf een foto werk (waar vind ik zo snel een eekhoorn die voor mij wil poseren in een boom, precies zoals ik in gedachten heb? Schilderen gaat veel sneller!), maak ik eerst schetsen. Ik combineer verschillende houdingen die ik wel op foto en filmmateriaal heb. En ik zoek naar herfstbladeren buiten. Ik verdiep me in het diertje en kies voor de vachtkleur en wel of geen lange pluimen (winter). Zodra ik de sfeer in mijn schets heb gevangen, dan pas zet ik hem op het canvasboard op.

STAP 2

Met bruine tinten verf breng ik de eerste laag aan. Ik kies als toon een middenbruin, zodat ik hierna nat in nat twee kanten op kan werken: lichter en donkerder. Ik gebruik nooit zwarte verf. Donkere tinten meng ik met een combinatie van Quinacridone rood, van Dijkbruin extra en ultramarijn. Dit levert prachtige diepe, warme 'zwarten' op.

STAP 3

Al het wit van de ondergrond werk ik weg. Dit doe ik met voorbedachte rade: het geel van de bladeren wil ik fel en helder houden. Geel op wit levert deze helderheid op. Zou ik de ondergrond eerst geheel een bruine toon hebben gegeven, dan kon ik deze helderheid alleen terugkrijgen door met dekkend wit en citroengeel impasto te gaan werken. Of met geel weer over het wit te glaceren. Dat is onnodig meer werk.

STAP 5

De staart verdient evenveel aandacht in deze compositie. Het gaat niet alleen om de kop van de eekhoorn. Nadat ik de achtergrond donker heb gemaakt, breng ik met roze verf de haartjes aan. Ik verzacht ze wederom met een droge, zachte kwast. Ik heb bewust voor een donkere achtergrond gekozen, zodat deze niet afleidend zou worden door onnodig tegenlicht en takken.

STAP 4

Hier werk ik de bladeren uit, met rode nerven. Ook werk ik het kopje van de eekhoorn uit. In de nog natte bruine verf breng ik lichtblauw en oker in de vacht aan. Met een brede, zachte, droge kwast verzacht ik de overgangen. De ogen breng ik met donkerbruin aan. Met een diepere kleur bruin tip ik de pupil aan zodat het oog 'kijkt'. Daarna schilder ik het lichtpuntje. Tip: gebruik hiervoor niet direct witte verf, maar kies voor crème of een lichtblauw/grijze kleur. Daarin kun je later een minuscule klein wit stipje aanbrengen. Dit geeft een meer glazig en helderder effect dan een grote witte stip.

STAP 6

Hier zie je duidelijk een contra effect: contrasten van licht tegen donker en donker tegen licht. De staartpunt steekt licht af tegen de achtergrond. Het lagere gedeelte van de staart steekt daarentegen donker af tegen de lichte bladeren. De bladeren werk ik nu verder uit. Met wit accentueer ik de randen zodat ze wat meer los komen van de eekhoorn. Met wat groen suggereer ik wat mos op de boomstam onder de pootjes van de eekhoorn. De witte nageltjes laten duidelijk zien dat hij zich schrap zet voordat hij wegspringt.

EINDRESULTAAT

Ik heb het werkstuk in meerdere dagen geschilderd. De bladeren vond ik bij nader inzien te hard en te scherp. Met wat lichtgeel heb ik over de intussen gedroogde nerven en randen heen geborsteld. De witte borst heb ik meer schaduw gegeven. Bij de staart heb ik nog

wat extra haar geschilderd voor meer ruimtelijkheid.

Voor meer werk van Marjolein Kruijt: www.marjoleinkruijt.nl

Tekst en beeld: Marjolein Kruijt

MATERIALEN

- Canvasboard met drie extra lagen gesso
- Olieverf, Franse ultramarijn, Quinacridone rood, Van Dijkbruin, titanium wit, rode en gebrande omber, cadmium geel middel en donker
- Medium sneldrogend en liquin fine detail
- Da Vinci penselen, rond en vierkant plat, diverse maten

Eindresultaat. 'Going for gold' (2009), 20 x 20 cm.

